

מ"ת 29652/02/15 - חיים כוכבי נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בקריות

מ"ת 29652-02-15 מדינת ישראל נ' כוכבי
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

לפני	כבוד השופט מוחמד עלי
המבקש	חיים כוכבי
נגד	
המשיבה	מדינת ישראל

החלטה

לפני בקשה לעיון חוזר בתנאי השחרור בערובה של המבקש, בהתאם לסעיף 52 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: **חוק המעצרים**).

- ביום 12.2.2015 הוגש נגד המבקש כתב אישום המייחס לו עבירות של איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: **חוק העונשין**), ותקיפה הגורמת חבלה של ממש לפי סעיף 380 לחוק העונשין. מהנטען בכתב האישום עולה כי ביום 9.2.2015 בשעות הצהריים, תקף המבקש את המתלונן, אשר שהה באותה עת בסניף קופת חולים והמתין לקבלת טיפול רפואי, באופן שהכה בו נמרצות מכת אגרוף בפניו, וכן בעט בבטנו כך שנפל ארצה, ואף נשכו באצבע יד שמאל. בעודו שרוע על הרצפה, המשיך המבקש ותקף את המתלונן כך שבעט בפניו. בנוסף, איים המבקש על המתלונן כי יהרוג אותו. כתוצאה מהאלימות שנקט המבקש נגרמו למתלונן חבלות של ממש כמתואר בכתב האישום.
- ביום 12.2.2015 דנתי בבקשה למעצר עד תום ההליכים. בא כוח המבקש הסכים לקיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר, והציע חלופת מעצר של מעצר בית בפיקוח אמו של המבקש. בהחלטה מפורטת שניתנה על ידי באותו יום קבעתי כי אמנם קיימת עילת מסוכנות, אך עילה זו מצויה בעוצמה שאינה גבוהה, ועל כן הוריתי על שחרור המבקש בתנאים מקלים יחסית, דהיינו מעצר בית בבית אמו, בפיקוח האם, לצד את הותר למבקש לצאת במהלך שעות היום מהבית בין השעות 8:00 ל-20:00 בליווי ובפיקוח אמו, כן הוריתי על חתימה על התחייבות והפקדת ערבויות כספיות, ואסרתי על המבקש ליצור קשר על המתלונן או להתקרב לסניף קופת החולים בו התרחש האירוע מושא כתב האישום.
- ביום 14.4.2015 הוגשה על ידי המבקש בקשה לעיון חוזר בתנאי שחרורו, בה הוא ביקש להורות

על ביטול מעצר הבית בו הוא שוהה, וכן להתיר לו לצאת את גבולות המדינה כדי להשתתף במסיבה לרגל הולדת בנו של אחיו המתגורר בארה"ב. נעתרתי לבקשת המבקש לשהות מחוץ למעצר הבית ובתוך כך לצאת את גבולות המדינה, בין התאריכים 27.4.2015 ועד 27.5.2015 וזאת בליווי ופיקוח אמו, ולאחר הפקדת עירבון בסך של ₪ 10,000 בקופת בית המשפט. אשר לבקשה הכללית לבטל את מעצר הבית בו שוהה המבקש, ציינתי כי לא הונחו בפניי נימוקים המצדיקים את קבלתה, בשים לב לתנאים המקלים יחסית בהם מצוי המבקש, ולכן לא ראיתי לקבלה.

4. בחודש יוני 2015 נעצר המבקש לאחר שהפר את התנאים המגבילים עת נמצא בחיפה שלא בפיקוח אמו. בעקבות כך, ביום 7.6.2015 התקיים דיון בבקשתה של המשיבה לעיון חוזר, שבמהלכו הוריתי על שחרור המבקש לאותם תנאים מגבילים תוך הקשחה מסוימת של השעות בהן יותר לו לשהות מחוץ למעצר הבית. כמו כן, אסרתי על המבקש לצאת מתחומי העיר קריית אתא, וקבעתי כי העירבון בסך ₪ 10,000 שהופקד בהתאם להחלטתי מיום 21.4.2015 ישמש להבטחת התנאים המגבילים. יצוין כי במהלך הדיון בבקשה לעיון חוזר, התברר כי המבקש הפר את החלטתי הקודמת בעניין יציאתו לחו"ל, באופן שעזב את הארץ מבלי להפקיד את הסכום שהוריתי על הפקדתו.

5. ביום 21.7.2015 הוגשה על ידי המבקש בקשה נוספת לעיון חוזר בתנאי שחרורו, בה הוא ביקש להורות על ביטול מעצר הבית בו הוא שוהה, בציינו כי דיון ההוכחות הראשון בעניינו עתיד להתקיים אך ביום 11.1.2016. בהחלטתי מיום 9.9.2015 דחיתי את הבקשה, תוך שצינתי כי מלכתחילה לא הוטלו על המבקש תנאים מגבילים מכבידים, וכי ניתן בו אמון והותר לו לצאת ממעצר הבית אך הוא הפר פעמיים את התנאים המגבילים. עוד ציינתי כי בהחלטת המעצר המקורית שנתתי נקבע כי נשקפת מן המבקש מסוכנות, אם כי לא בדרגה גבוהה המחייבת מעצר בית מלא. כן ציינתי כי שמיעת הראיות אינה קבועה למועד רחוק, וכי לא ניתן לומר כי חלוף הזמן מצדיק את ביטול התנאים. לפיכך, הוריתי על המשך חלותם של התנאים המגבילים בהם שוהה המבקש, תוך שינוי השעות שבמהלכן מותר לו לצאת ממעצר הבית לשעות 8:00 עד 20:00, ותוך ביטול ההגבלה על יציאתו מתחומי קריית אתא.

6. על החלטתי זו הוגש ערר לבית המשפט המחוזי בחיפה, במסגרתו גם ביקש המבקש להתיר לו לצאת לעבודה. בית המשפט המחוזי (כב' השופטת נאות פרי) דחה את הערר (בהחלטה מיום 14.10.2015) וקבע כי אין מקום לבטל את התנאים המגבילים לאור תכליתם במניעת מסוכנות המבקש, ובשים לב להפרות של התנאים המגבילים על ידו. כן נקבע כי ככל שתעלה הצעה קונקרטית למקום עבודה ניתן יהיה להגיש בקשה לעיון חוזר.

7. במסגרת הבקשה הנוכחית לעיון חוזר עותר לאפשר לו לצאת לעבודה בחברה המספקת שירותי החזקה לתחנות דלק. בא כוח המבקש ציין כי ישיבת ההוכחות הראשונה בתיק קבועה לחודש ינואר - מה שיוביל להתמשכות ההליכים, וכן את מצבו הכלכלי הקשה של הנאשם בשל שהייתו הממושכת במעצר בית.

8. בדיון שנערך ביום 4.11.2015 התנגד בא כוח המשיבה לבקשה; לטענתו, אין המדובר בחלופת

מעצר הדוקה, והעסקתו של המבקש תהיה ללא שום פיקוח, כאשר לנוכח ההפרות הקודמות של המבקש ראוי כי יהיה פיקוח הדוק יותר.

9. לאחר שעיינתי בבקשה ושקלתי את טענות הצדדים אני סבור כי דין הבקשה להידחות, כפי שיפורט להלן.

10. אפתח ואציין כי הבקשה המונחת לפניי כיום, למרות שעטופה היא בנימוק של הקלה בתנאים המגבילים לצרכי השתלבות בעבודה, מהווה חזרה על הבקשה הקודמת שהוגשה, לבטל את התנאים המגבילים, לפחות בשעות היום. שכן מה שלמעשה מבוקש בבקשה הנוכחית, הוא מתן אפשרות ליציאת המבקש ממעצר הבית, ללא כל פיקוח - הן בדרכו למקום העבודה ובחזרה ממנה והן במהלך עיסוקו. לכן, ניתן לקבוע לא השתנו הנסיבות באופן המצדיק היעדרות לבקשה, שכן הנימוקים העומדים בבסיס החלטת בית המשפט המחוזי לדחות את הערר, תקפים לבקשה הנוכחית. גם בחינת הבקשה לגוף העניין מוליכה למסקנה כי דינה להידחות.

11. אכן, יש ליתן את הדעת למהות הבקשה; המבקש עותר לאפשר לו לעבוד ולהתפרנס, וככלל, ככל שהדבר אינו פוגע באינטרס הציבורי או בהליכי המשפט, יטה בית המשפט להיענות לבקשה, וזאת בכפוף לקביעת תנאים אשר יאיינו את מסוכנותו של המבקש ויבטיחו את שלומו של המתלונן. (ראו: בש"פ 4266/14 אל סאנע נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 30.6.2014); בש"פ 6845/07 קוסטריקין נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 19.8.2007); בש"פ 1393/07 אלחנטי נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 26.2.2007); בש"פ 1565/07 שלוקיל נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 26.2.2007)).

12. ואולם העיון מחדש בתנאים והנכונות לאפשר למבקש לחזור למעגל העבודה אינם מיתרים את הצורך לבחון באופן **קונקרטי** את החלופה המוצעת וגדרי הפיקוח המוצעים. ובעניין זה דרוש פירוט מסוים לגבי החלופה:

13. על פי המוצע ישולב המבקש בעבודה בחברה בניהולו של מר איציק לחמני, אשר התייצב בפניי ונתן הסברים לגבי מתכונת העבודה המוצעת. כפי שהובהר, החברה מספקת שירותי אחזקה לתחנות דלק, וביצוע בדיקות אטימות מטעם המשרד להגנת הסביבה. הובהר כי המבקש עבד בחברה עד למעצרו, ובמסגרת עבודתו הסיע פועלים מאתר לאתר, פיקח על תשתיות ועל תשלומים לקבלנים, והוביל ציוד ממחסנים. צוין כי אמנם החברה פעילה בכל הארץ, אך אין התנגדות להעסיק את המבקש רק באזור הצפון. חשוב להדגיש כי במתכונת העבודה המוצעת המבקש **לא יהיה נתון לפיקוח כלל**, בכל ימי ושעות העבודה.

14. בנסיבות אלה, ובהעדר פיקוח ראוי - ולו המינימלי - אין מקום להיעתר לבקשה משום שלא ניתן לצמצם את הסיכון הנשקף מן המבקש. מתכונת העבודה המוצעת אינה מאפשרת פיקוח על המבקש; אין

המדובר בעבודה במקום אחד אלא באתרים שונים בין בארץ כולה ובין בחלקים ממנה, ואופי העבודה הוא דינאמי ואינו מאפשר מעקב ופיקוח אחר המבקש. לכל זאת יש להוסיף כי המבקש הפר את התנאים המגבילים שהוטלו עליו, פעמיים במהלך התקופה בה היה נתון בתנאים מגבילים, שממילא אינם מכבידים.

15. לפיכך, אני מחליט לדחות את הבקשה. ככל שתובא בפניי הצעה אחרת שתכלול פיקוח ראוי - תישקל לגופה.

המזכירות תשלח החלטה זו לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, כ"ב חשוון תשע"ו, 04 נובמבר 2015, בהעדר הצדדים.